

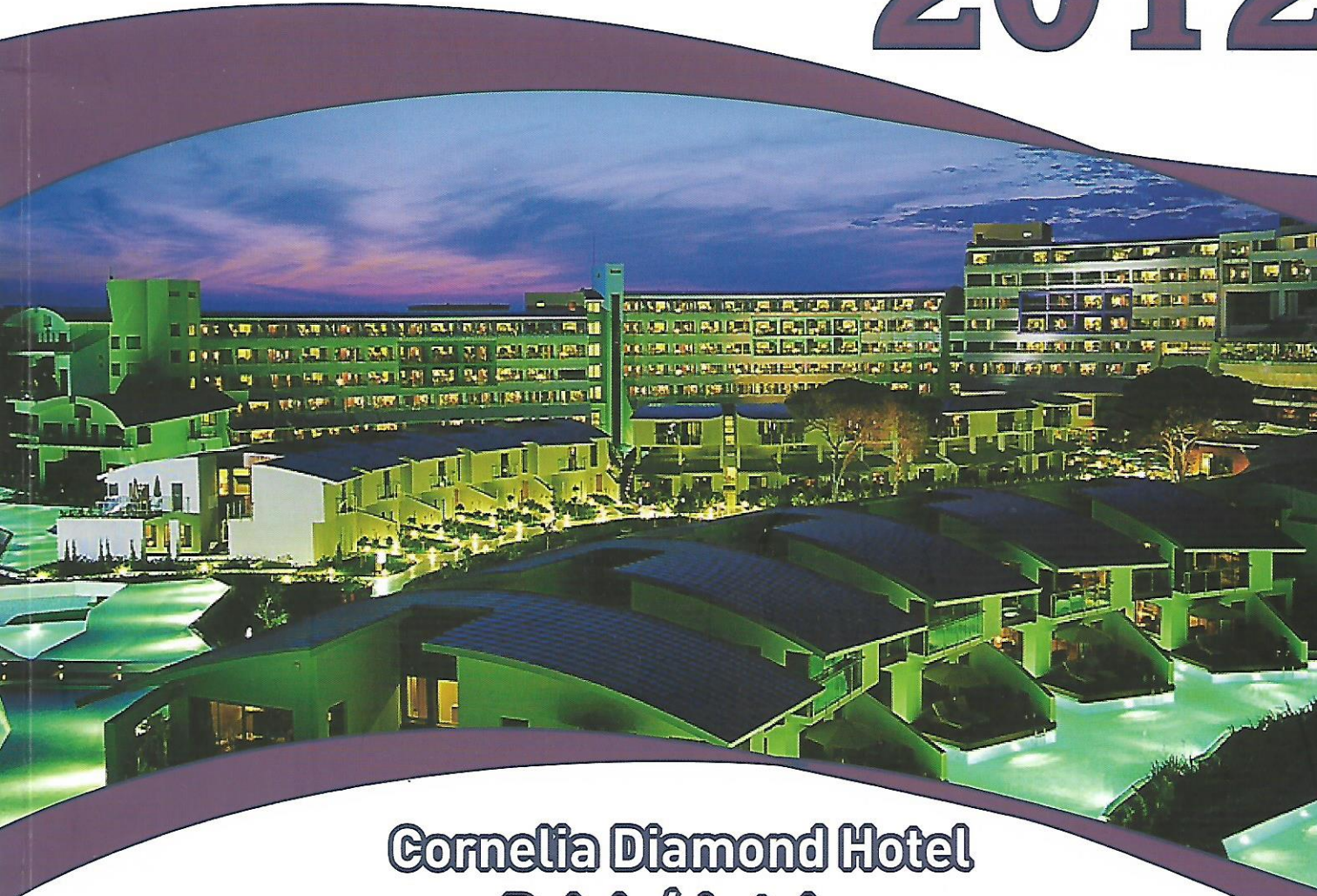
AKADEMİK
GERİATRİ
DERNEĞİ

EUGMS

European Union
Geriatric Medicine Society
Fostering geriatric medicine across Europe
Observer Member

5. AKADEMİK GERİATRİ 2012

**Cornelia Diamond Hotel
Belek / Antalya**

23 - 27 Mayıs 2012

KONGRE KİTABI

çalışmalarında AH'de delta osilatuar yanıt genliğinin azaldığını gösterilmiştir. Bu çalışmada, HKB hastalarının delta yanıtlarında sağlıklı bireyler ile karşılaştırıldığında yanıt genliğinin azalıp azalmadığı ve gecikme olup olmadığı araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, HKB hastalarına işitsel seyrek uyaran paradigması uygulanarak OİO araştırılmıştır. 22 HKB olgusu ile yaş-, eğitim eşleşmeli 21 sağlıklı kontrol çalışmaya dahil edilmiştir. İşitsel oddball paradigması dijital filtreleme ile delta (0.5-2.2 Hz) osilatuar yanıtlarının maksimum tepe genlik ve latans değerleri ölçülmüştür. HKB ve kontrol grupları, tekrarlayan ANOVA analiziyle karşılaştırılmıştır.

Bulgular: HKB grubunda sağlıklı kontrollere göre anlamlı bir delta tepe genlik değeri düşmesi saptanmıştır [$F(1,41) = 4.84$, $p = 0.033$]. Delta yanıtları sağlıklı kontrollerde HKB grubundan F_3 , F_2 , F_4 , C_2 , C_4 , P_2 yerleşimlerinde %47-62 oranlarında daha yüksek bulunmuştur. Gruplar arasında delta tepe latans farkı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur [$F(1,41)=4.756$; $P=0.035$]. T testi kullanılarak yapılan posthoc analizinde HKB grubunun delta yanıtlarında sağlıklı kontrollerle karşılaştırıldığında F_3 , O_1 , O_2 ve O_2 elektrotlarında %5 ile %18 aralığında değişen gecikme saptanmıştır.

Sonuç: Delta osilatuar yanıtların karar verme gibi bir kognitif süreçle ilgili olduğu düşünülmektedir. HKB olgularında izlediğimiz delta yanıt genliğinin düşmesi ve gecikmesi bu kognitif yetenekte azalma ve yavaşlama ile ilgili olduğunu düşündürmektedir. Bulgularımız delta osilatuar yanıtların ilerideki HKB çalışmalarında biyobelirteç adayı olarak araştırılması gerektiğine işaret etmektedir.

S 21

KOL ÇEVRESİ VE BALDIR ÇEVRESİ ÖLÇÜMLERİNİN MALNÜTRİSYON DEĞERLENDİRİLMESİNDE DUYARLILIK VE SEÇİCİLİĞİ

Yücel, N.¹, Karışık, E.¹, Özkaya, H.¹, Farımaç, H.¹, Eker, H.², Saka, B.³, Karan, M. A.³

1 İstanbul Büyükşehir Belediyesi İstanbul Darülaceze Müdürlüğü

2 İstanbul İl Özel İdaresi AB Projeler Sorumlusu

3 İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı Geriatri Bilim Dalı

Amaç: Beslenme durumunun değerlendirilmesinin amacı, malnütrisyonun erken dönemdeki belirtilerini saptamak ve organ bozukluğu oluşturmadan, mortalite ve morbiditeye neden

olmadan bunları önlemektir. Yaşlılarda malnütrisyonun erken dönemde saptanmasının sağlıklı yaşam üzerine olumlu etki sağlamaktadır. Antropometrik ölçümlerin kullanılmasında maliyeti düşüktür ve yaşlıya rahatsızlık vermemektedir. Bu nedenle yaşlı popülasyonda kullanılması tercih edilmektedir. Yaşlılarda malnütrisyon değerlendirilmesinde kol çevresi ve baldır çevresi antropometrik ölçümlerinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma 1-20 Mart 2012 tarihlerinde İstanbul Darülaceze Müdürlüğüne bağlı birimlerde kalan 612 yaşlı araştırmaya dahil edildi. Günlük yaşam aktivitelerinde tamamen bağımlı olan, yatağa bağımlı yaşlılar ile tekerlekli sandalye, "walker", tripot, vb yardımcı alet kullanan yaşlılar çalışmaya alınmadı.

Çalışmaya 60 yaş üstü 348 yaşlı alındı. Herhangi bir sebeple katılmayan ve testleri tamamlayamayanların haricinde, 195 (%63,93) erkek ve 110 (%36,07) kadın olmak üzere toplam 305 yaşlı ile çalışma tamamlandı. Yaşlılara ait demografik veriler, dosyalarından ve Darülaceze Otomasyon Sisteminden elde edildi.

Beden Kitle İndeksi (BKİ) "Ağırlık (kg) / [boy(m)]²" formülü ile hesaplandı. BKİ < 18.5 kg/m² ise zayıf, BKİ 18.5-25 kg/m² ise normal, BKİ 25-30 kg/m² ise kilolu, BKİ 30-39 kg/m² ise obez ve BKİ > 40 kg/m² ise morbid obez olarak kabul edildi. MNA verilerine göre malnütrisyon (MN) var, MN riski var ve MN yok olarak sınıflandırıldı. Kol ve baldır çevresi yaşlı sırt üstü yatarken ölçüldü. Kol ölçümlerinde erkeklerde 23 cm ve altı; kadınlarda 22 cm ve altı malnütrisyon ve riski; baldır ölçümlerinde 31 cm ve altı değerler malnütrisyon ve riski olarak değerlendirildi. Elde edilen veriler SPSS 11.5 paket programı ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma kapsamına alınan yaşlıların; %19,01'i 60-64 yaş arası (Bronz Kuşak), %41,31'i 65-74 yaş arası (Gümüş Kuşak), %32,13'ü 75-84 yaş arası (Altın Kuşak), %7,55'i 85 yaş üstü (Platin Kuşak) olduğu tespit edildi.

Erkeklerin; Yaş ortalaması (yıl) 71,39±7,11 (60-92), kilo ortalaması (kg) 69,07±14,82, boy ortalaması (m) 1,63±0,08, BKİ ortalaması (kg/m²) 25,77±4,83, kol çevresi ortalaması (cm) 25,54±3,57, baldır çevresi ortalaması (cm) 34,59±6,70, MNA testi ortalaması 10,98±2,595 olarak tespit edildi.

Kadınların; Yaş ortalaması (yıl) 74,85±9,92 (60-101), kilo ortalaması (kg) 66,73±16,36, boy ortalaması (m) 1,5002±0,08, BKİ ortalaması (kg/m²) 29,52±6,34, kol çevresi ortalaması (cm) 27,68±4,210, baldır çevresi ortalaması (cm) 32,16±6,54, MNA testi ortalaması 9,03±3,02 olarak tespit edildi.

Beden Kitle İndeksi'ne göre; %4,59'u zayıf, %35,73'ü normal,

%31,8'i kilolu, %25,57'si obez, %2.29'u morbid obez olarak tespit edildi.

Malnütrisyon değerlendirmesinde kullanılan MNA testi puanına göre; %19,34 (n=59)'ünde malnütrisyon, %40 (n=122)'inde malnütrisyon riski; %40'65 (n=124)'inde normal bulundu. Yaşlıların MNA testine göre %59,34 (n=181)'ünde malnütrisyon ve/veya riskinin var olduğu gözlemlendi.

Yaşlıların kol çevresi ölçümüne göre %21,96'sında malnütrisyon ve/veya riski; baldır çevresi ölçümüne göre %38.03'ünde malnütrisyon ve/veya riski vardı.

Kol çevresi ölçümünün MNA testine göre duyarlılığı %19,6, seçiciliği %58,5; baldır çevresi ölçümünün MNA testine göre duyarlılığı %42,8, seçiciliği %67,1 olarak tespit edildi.

Sonuç: Malnütrisyon tarama ve takiplerinin önem kazandığı hastane, huzurevi ve bakımevi gibi kurumlarda MNA testi sonuçları ile baldır çevresi ölçümünün kol çevresi ölçümüne göre daha duyarlı olduğu tespit edildi.

Anahtar kelimeler: Antropometri, Yaşlı, Malnütrisyon, Vücut Kitle İndeksi, Baldır çevresi ölçümü, Kol çevresi ölçümü

S 22

ALZHEİMER HASTALARINDA LP-PLA₂ ENZİM AKTİVİTESİ İLE GEN POLİMORFİZMLERİNİN İLİŞKİSİNİN LİPİT METABOLİZMASI VE ENFLAMATUVAR SÜREÇLERE ETKİSİ

Sumru Savaş¹, Ceyda Kabaroğlu², Asude Alpman³, Fulden Saraç¹, Zuhale Parıldar², M. Akif Yalçın¹, Emre Kumral⁴, Ferda Özkinay³, Fehmi Akççek¹

¹ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD, Geriatri BD

² Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Biyokimya AD

³ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Genetik AD

⁴ Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji AD

Amaç: Alzheimer Hastalığı (AH) için saptanmış çeşitli risk faktörleri mevcuttur. Beyinde gelişen kronik enflamasyonun AH patogenezinde önemli olduğu, hatta β -amiloid ve amiloid prekürsör proteinin (APP) oluşumuna yol açabileceği öne sürülmektedir. Son yıllarda artmış kardiyovasküler hastalık riskini belirlemede rutin kullanımda yer bulan Lp-PLA₂ enzimi yeni bir enflamatuvar belirteç olarak kabul görmektedir.

Heritabilite çalışmaları ile Lp-PLA₂ aktivitesindeki değişimlerinin % 62'si genetik faktörlere bağlıdır. Val279Phe (G>T)

değişimi Lp-PLA₂ enziminin aktif bölgesinde yer almaktadır ve bu değişiklik ile fonksiyonel çalışmalarda inaktif protein oluşumu gözlenmiştir.

Bu çalışmada, birincil amaç; Alzheimer hastaları ile kontrollerde Val279Phe polimorfizmi sıklığını ve Lp-PLA₂ aktivitesi ile ilişkisini tespit etmektir. İkincil olarak ise Lp-PLA₂ aktivitesi ile sistemik enflamatuvar belirteç olarak kabul edilen TNF α , IL-6, Neopterin düzeylerinin ve lipit parametrelerinin ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntem: Çalışmaya 57 Alzheimer hastası (yaş; ortalama \pm SD 74.79 \pm 7.65 yıl) ile demans ve unutkanlık şikayeti olmayan 33 (yaş; ortalama \pm SD 71.45 \pm 6.05 yıl) kişi dahil edildi. Tüm olgularda Total Kolesterol, LDL-Kolesterol, HDL-Kolesterol, Trigliserid günlük olarak ticari kitler ile ölçülmüştür. TNF α , IL-6, Neopterin ve Lp-PLA₂ (PLAC) çalışmaları için ayrılan serum örnekleri -80°C'de saklanmış ve ölçümlerinde Kompetitif Enzim İmmünassay yöntemi kullanılmıştır. EDTA'lı örnekler -20°C'de saklanmış ve DNA izolasyonu sonrası 4 adet primer kullanılarak allel spesifik PCR işlemi yapılmıştır.

Bulgular: Çalışma grupları arasında yaş farkı yoktu. Val279Phe polimorfizmi bakımından GG genotipi Alzheimer hastalarında kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0.001$). Alzheimer grubunda sadece Neopterin düzeyleri kontrol grubundan anlamlı olarak daha yüksek bulundu, sırasıyla; 6.57 \pm 5.65; 2.71 \pm 2.02 ($p < 0.001$).

Sonuçlar: Alzheimer hastası ve sağlıklı olgularda Val279 Phe polimorfizmi için TT, GT, GG dağılımları incelendiğinde, TT genotipine sahip olmanın AH için koruyucu olabileceğini düşündürmektedir. Bu konuda yapılacak daha geniş kapsamlı çalışmalar ile hastalığa yatkınlığa neden olabilecek bir haplotipin belirlenmesi ile risk altındaki bireylerin taranması mümkün olabilecektir.

Neopterin aktive lökositlerden salınan bir enflamatuvar belirteçtir. Bulgularımız AH patogenezinde enflamatuvar süreçlerin olduğunu savını desteklemektedir.